

Udateret

FAKTA

Dokumenttype:
Note

Arkivplacering:
Mappe 38 nr. 23

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription
Prædiken

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Onsdag efter 3^{de} Trinitatis - søndag.

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 38 Nr. 23

Det er i et fulstændigt forhold til synderen, Vor Herre
Jesus Kristus her fremstillet for os, og det både af
sinner og fjender og af ham selv: ti talen be-
gynder på med hans discipels efterretning, at de
solder og synderen holdt sig nær til ham for at høre
ham, hvad Farisæerne luskede ham for, sigende:
Denne angår med synderen og sidder til bords med
dem, og laugffer at modsige dette, forsvarede Vor
Herre Jesus det med, at der er mere gløde i him-
len over én onndelt synder end over 99 retfærdige,
som ikke have onndeltelse behov. Dette er
ikke blot trostædigt for enhver angergiven synd-
er på hans egne vegne men på hele den
faldne menneskeslægt; ti er end synderen med
døden det sørgeligste af alt både i himlen og
på jorden, så høre vi dog her, at det sørgeligste
gav anledning til det glødeligste både i himlen
og på jorden, da det evige liv med Guds herlig-
hed kun herud blev Guds nådegave i Kristus
Jesus Vor Herre til hans levende menighed.
Hvordens dette kan gå til, overgår naturligvis
vor forstand og forager derfor de selv-kloge og de
selv-gode som de gamle Farisæer, men han som
er både god og livd, har dog med sine lign-
elser om hyrden med det tabte får og kramlen
med den tabte penge givet sine brønde vink
om årsagen til den store gløde både i himlen
og på jorden over Kristus reulige omgang med
synderne og hans sidde til bords med dem ved
den store nat.

Ansunder vi således ~~naturlig~~ lignelsen om
hyrden med de 100 får på hann selv, den gode
hyrde, som kom til jorden for at søge livet
til for jorden, da skal vi se hann med sine
99 i himlen, og det må stå os, hvilken pris
hyrden har sat på det ene vildfarende får,
som hann gjedte her i øken, en det er intet
under, at himlen foldes med den højeste
glæde, når hyrden vender tilbage med sit
fjortste.

Ja, hr. v. samme lignelse om den medlidende
hyrde og det fortabte får er ibenhart et sids
stykker til de andre Herrens lignelser, hvormed
hann betegner det samme. Lignelsen nemlig
om den kømand, som søgte om gode perler,
og da hann fandt en sådan dyrtar, solgte
alt, hvad hann havde, for at købe den; og
lignelsen om en mand, som fandt en magt-
fuld stor skat i sin ager, hvorpå hann solgte
at sin ejendom og købte ageren; hi disse høje
lignelser betegne upåtvivlelig det brunde
menneskehjerte, som er skicket til at sønnen
smelte med Guds hjerte, og hvorpå der derfor
sattes en stor pris i himlen, at alle Guds
engle jubled, da de hørte, at den enbårne
sonn havde ikke blot fornet sig for
guddommens til menneskenes barm, men
at hann vilde opoffre sig selv for deres frelse,
købe og genløse dem ikke med sølv eller guld
men med sit keltigt og dyrbare blod.

Ja, m. v., fordi menneskelivets genløsning til
himmelst³ gløde er den store guddommelige
kærligheds gerning, hvori sønnen og faderen og
den hellig ånd gør et, derfor er gløden om
at det lykkes også i himlen som gløden om
høsten, som skrevet står, at fældendebanen
er som bredekøkken, der følger Guds lade med
jerdens fedme. - Tænk vi nu øjet på kirken.
en i lignelsen, da ser vi straks, her er ikke
tale om nogen stor hellegerning, men kirken
er en stor lykke midt i ulykker, og den
deraf udspirningne folkespløde på jorden men
den antals her en gerning nemlig en op-
lysning, som Herren siger: kirken som
tabte sin skæppe, søndte lys og ledte flæk-
kigt til himmelfærd den, og det tillader
i sødelighed is, som havde den lykke at
blive hedn oplyste om Guds husets gløde
og at finde hvad der var tabt.

Ja, ki. rumer, når vi betænker is, da op-
dages vi let, der skal virkelig findes 10 hele grunde
i det kristelige Guds-hus, og skönt menigheden
alt: Luthers dage fandt, der måtte den noget
tabt, slog kirken sig dog til ro med Bibelen,
som himmelfærd i evigt og lod gå for to, så
født i sin dage søndte himmelfærd og fejdede hus-
et og blev ved at lede, til himmelfærd den
tabte grunde, som var de evige lys ord til os
af Herrens egen mund, og da endda vi straks
herfor alle de 9 grunde ikke kunde gøre is

glade, når vi ikke vilde og kunde nøjes med je-
blikkets livsørens verden.

De 9 kristelige penge, som er kosels tegn, hos h. b.
og hellighed bøn, dels og naturs, Bibel, evange-
liets predikam og salmesang, har nemlig alle
andens præj og gylighed, men falles dog uden
det evige vis ord til os af Herrens egen mind-
den beredvillighed kraft, der meddelte evigt
liv og evig gløde, og uden den begynder den
såløse evangeliske predikam og gylme altid
med alle og ender med ve. Derfor sammen-
kalder menigheden nu også veindene og na-
boerne, sigende: Gløder eder med mig; thi de har
findet min penge som de takte, og nogle af dem
er sikkert findt, det var også hvad de havde tabt
og dele var gløde såvel som var lykkel, men at de dog
ikke alle vil det, som kalder sig kristne kinder,
det løse vi af en anden af Herrens lignelse,
der om de 10 jomfruer, hvoraf de 5 fik de sidste til
nogle søn, men alle deres lamper slukktes,
fordi deres olie slipper op, så lamper og rygme
til ingen nytte, bræn og læk udsluktes,
fordi hellighedens falles; thi lyset er ligesåvel som
livet evigt uden i. Gud, hos hvem og med ham
og når dufer døden til faderens hus er tukt,
da er der holgenbukt udrufer, og det ugher ikke
mer at hante på og råde på faderens Jesus-
Kristus navn, som alle i faderens hellighed
og for ingen til sin faders hus, som er
et tilgode sig hans hellighed. Amen!